

Nieuwsbrief Amsterdam 2/ 2010

Aanpassing verjaringsregels verzekeringsrecht

Op 1 juli 2010 zijn de verjaringsregels in het verzekeringsrecht aangepast (art. 7:942 BW). De verjaringstermijn voor claims is verlengd en de bijkomende voorschriften zijn gewijzigd. De wijzigingen leveren een vereenvoudiging op van de verjaringsregeling in het verzekeringsrecht en de nieuwe regelgeving sluit beter aan bij de praktijk van de behandeling van aanspraken.

Tot 1 juli 2010 bedroeg de verjaringstermijn zes maanden nadat de verzekeraar per aangetekende brief ondubbelzinnig had medegedeeld de aanspraak af te wijzen onder eveneens ondubbelzinnige vermelding van de verjaring na zes maanden. Die termijn is verlengd tot drie jaar. De plicht van de verzekeraar om de afwijzing van de aanspraak van verzekerde bij aangetekende brief mede te delen is vervallen.

Tevens is de bijzondere (korte) verjaringstermijn bij verzekeringen tegen aansprakelijkheid van zes maanden nadat de vordering door de benadeelde tegen de verzekerde is ingesteld, vervallen. Gebleken is dat deze termijn overbodig is, omdat de verjaringstermijn van drie jaren pas gaat lopen de dag nadat de tot uitkering gerechtigde met de opeisbaarheid daarvan bekend is geworden. De verzekerde heeft pas een opeisbare vordering op de verzekeraar op het moment dat hij aansprakelijk is gesteld.

In het algemeen kan de verjaring worden gestuit door het instellen van een eis bij de rechter of door een schriftelijke mededeling waarin de verzekerde zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt. Bij de invoering van de wijzigingen is voor verzekeringen tegen aansprakelijkheid tevens een afwijkend stuitingsregime geïntroduceerd, waarbij aan onderhandelingen stuitende werking wordt toegekend. De verjaringstermijn van drie jaar begint weer te lopen de dag nadat de verzekeraar de aanspraak erkent dan wel ondubbelzinnig heeft medegedeeld dat hij de onderhandelingen afbreekt. De mededeling dat de onderhandelingen worden afgebroken dient te worden gericht aan degene met wie wordt onderhandeld en, indien deze een ander is, aan de tot uitkering gerechtigde.

Het begrip 'onderhandelingen' moet ruim worden opgevat. Correspondentie tussen de benadeelde en de verzekeraar wordt alleen dan niet aangemerkt als 'onderhandeling', indien de benadeelde op grond van de mededelingen van de verzekeraar moet begrijpen dat de verzekeraar een regeling zonder meer uitsluit. Een zelfde stuitingsregime bestond al bij aanspraken op grond van de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen (WAM).

Bijzondere regels gelden voor de overgang van de oude verjaringsregels naar de nieuwe verjaringsregels. Ook voor het vervallen van de aangetekende brief en het gewijzigde stuitingsregime is overgangsrecht van toepassing.

Contactpersoon:

Peggy Awater
p.awater@vandiepen.com